

РЕШЕНИЕ

№ 29244

гр. София, 21.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в публично заседание на 09.07.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6125** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Ю. А. А., ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез адв. Л. Д. със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, e-mail: [електронна поща], срещу Решение № 115Х/07.04.2026 г. на интервюиращия орган на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС (ДАБ- МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № КП-01-810 от 19.03.2026 г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че по отношение на чужденеца са налице нови обстоятелства, които обуславят разглеждане на последващата молба по същество. За такива се сочат променена обстановка в държавата на произход – С., както и наличието на въоръжени конфликти и системни нарушения на човешките права. Моли се оспореното решение да бъде отменено. В съдебните заседания жалбоподателят, лично и чрез процесуалните си представители адв. К. Д. и адв. Л. Д., поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът - Интервюиращ орган на ДАБ – МС – не се явява и не се представлява в съдебните заседания. Изпраща писмени бележки по същество, в които оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Не претендира разноски.

СГП се представлява от прокурор Тони Петрова, която моли да бъде уважена жалбата като основателна.

Административен съд София-град, I отделение, 86-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становището на страните, приема за

установено следното от фактическа страна:

За първи път Ю. А. А. е поискал международна закрила с молба вх. № 4475/23.10.2024 г. на РПЦ Х. като в нея мотивира напускането на С. с общата обстановка на несигурност в страната, твърди че е виждал много сражения и бомбардировки там.

С Решение № 2989/09.04.2025 г. Председателят на ДАБ – МС отказва предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на лицето.

Решението на Председателя на ДАБ е обжалвано пред АС-Хасково, който с Решение № 5554/02.06.2025 г. отхвърля подадената от Ю. А. А. жалба.

Чуждият гражданин обжалва Решението на АС-Хасково пред Върховния административен съд. ВАС се произнася с окончателно Решение № 10458 от 28.10.2025 г., с което оставя в сила Решението на АС-Хасково и по този начин потвърждава Решение № 2989/09.04.2025 г. на Председателя на ДАБ за отказ от предоставяне на международна закрила по смисъла на ЗУБ.

От чужденеца е подадена последващата молба с рег. № 35280/13.11.2025 г., като същата е мотивирана с твърдението, че поради поемането на властта от новите управляващи, за него били налице опасения от дискриминационни мерки, тъй като бил от малцинството араби в област управлявана от кюрдите.

С Решение № 193X /31.10.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ – МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба на Ю. А. А. с рег. № УП № 35280/13.11.2025 г. по описа на ДАБ. Решението е връчено лично на 10.12.2025 г., обжалвано е в законовия срок от чуждия гражданин пред Административен съд - София- град, който с Решение № 9063 от 06.03.2026 г. отхвърля жалбата на молителя и оставя в сила Решение № 193 X от 06.03.2026 г. на интервюиращия орган на ДАБ-МС.

Текущото съдебно производство е по втората по ред последваща молба на лицето с вх. № КП-01-810 от 19.03.2026 г. Същата с процесното Решение № 115X/07.04.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. В решенет е посочено, че посочените от чужденеца факти не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната на произход.

По делото е допуснат разпит на свидетел – лицето М. А. А., [дата на раждане] , осъждан в България, брат на Ю. А. А., който разказва, че е родом от [населено място] и властите са искали да вземат брат му да воюва като навърши необходимите години. Същият сочи, че семейството му се страхува за живота на Ю. А. и не са го пуснали да воюва. Разказва за ситуацията в С., че са налице ежедневни бомбардировки, множество отвличания и конфликти. Страхува се, че може брат му да го отвлекат и да искат откуп за него или да го убият.

Административен съд София-град, I отделение, 86-ти състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, при подадена последваща молба за закрила, в 14-дневен срок интервюиращият орган при ДАБ МС се произнася с решение. Оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити,

включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, с оглед на което процесното решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Производството е образувано на основание чл. 76а и следващите от ЗУБ. Тези разпоредба регламентират процедура по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В чл. 13, ал. 2 от ЗУБ е посочено, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.

Легалната дефиниция на понятието „последваща молба за международна закрила“ е дадена в § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, според който "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

В случая подадената от чужденеца молба с рег. № КП-01-810 от 19.03.2026 г. по описа на ДАБ е последваща молба по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, тъй като с Решение № 2989/09.04.2025 г. Председателят на ДАБ е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Ю. А. А.. Решението е обжалвано и потвърдено на всички съдебни инстанции, същото вече е окончателно и влязло в сила.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган при ДАБ МС единствено въз основа на представените писмени доказателства от чужденеца, без провеждане на интервю, взима решение, с което допуска последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила. В случая подадената молба не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила, като е преценено, че от лицето не е доказано, че са налице нови обстоятелства, които да са основание за преразглеждане на неговия случай.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, води до извода, че нови обстоятелства са такива, свързани с личното положение на лицето или с държавата му на произход. Както правилно е преценено и в оспореното решение, по отношение на Ю. А. А. не са налице нови обстоятелства, свързани с неговото лично положение. Такива не се и твърдят, тъй като лицето не посочва заплахата за своя живот и здраве, свързана с негови конкретни лични причини като например принадлежност към определена раса, религия, етнос, политическа партия или определена социална група. Доводите на лицето по последващата молба са изцяло свързани с промени в ситуацията в държавата му на произход – С.. С оглед, на което административният орган е трябвало да изследва, дали тези обстоятелства са „нови“ по смисъла на закона.

Видно от административната преписка, издадения акт, както и от събрания по делото доказателствен материал, административният орган правилно е преценил, че не са налице твърдените нови обстоятелства. Видно от приложената справка вх. № МД-02-103/13.03.2026 г. /лист 65 от делото/ относно актуалната обстановка в С. се установява, че

ситуацията със сигурността в страната се е подобрила значително в сравнение с предходните години. В отделни райони на С. продължават да се регистрират инциденти, свързани с дейността на въоръжени групировки. Въпреки това, събраните данни не показват, че конфликтът достига такава интензивност и степен на насилие, че присъствието на цивилни лица на територията на провинцията би ги излагало на реален риск от тежки посегателства. От същата справка се установява липса на въоръжен (вътрешен или международен конфликт), който да поражда сериозни и потвърдени основания за опасност за сигурността на местните лица поради самото им присъствие в С.. Несигурното положение в отделни райони се дължи най-вече на инцидентни прояви, които не отговарят на критерия за безогледно насилие.

От тази справка, както и от представената по-актуална с № МД-02-189/14.05.2026 г. е видно, че в страната на произход на молителя не е налице съществена промяна в обстановката, която да е основание за предоставяне на международна закрила и да не е обсъждана във влязлото вече в сила решение на Председателят на ДАБ, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на лицето. Няма никакви данни, че лицето, ако се завърне в С., ще пострада. Точно обратното от справката е видно, че има значително завръщане на сирийци в С., прави се опит за нормализиране на обстановката.

В подкрепа на горното са и част от изразените съображения от Върховния комисариат за бежанците при Организацията на О. нации /ВКБООН/ относно международната закрила на лица от С.. Част от становището е приложената позиция на ВКБООН относно връщане в Сирийската арабска република / л. 584/, в която е посочено, че населението на страната е изправено пред многобройни предизвикателства, но въпреки това засега ВКБООН насърчава мащабно доброволно завръщане в С.. Нещо повече, ВКБООН има готовност да окаже пълна подкрепа на сирийските бежанци, които решат доброволно да се завърнат. В позицията се твърди, че ВКБООН следва да подкрепи сирийските бежанци, тъй като признава основното човешко право на всяко лице да се завърне в страната си на произход.

От данните по преписката категорично не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на жалбоподателя го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последици на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

Такъв извод настоящият съдебен състав не може да изведе и от снетите гласни показания на допуснатия свидетел. Същият се явява брат на лицето търсещо международна закрила. В тази връзка съдът не кредитира свидетелските показания, тъй като счита, че М. А. А. като роднина на Ю. А. А. е заинтересован от изхода на спора и от това брат му да остане на територията на Република България като получи международна закрила.

Представените от процесуалния представител на жалбоподателя писмени доказателства сочат несъмнено, че обстановката в С. е несигурна и сложна. Независимо от тези факти обаче съвкупната преценка на данните от приобщените по делото справки относно ситуацията в тази държава, според настоящия съдебен състав действително не налагат извод за безогледно насилие в държавата на произход по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, което би поставило чужденеца в реална опасност да претърпи тежка заплаха срещу живота или личността си единствено поради факта на присъствието си на територията на тази държава, без значение от личното му положение.

Наред с това следва да бъде посочено, че жалбоподателя не споделя конкретни обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и

сигурността му в С.. Предвид изложеното правилен е изводът на административния орган за липса на основание за предоставяне на хуманитарен статут, засегнато в специалната хипотеза на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Съвкупната преценка на изложените факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предполага отхвърляне на жалбата против него.

Така мотивиран Административен съд София-град, I отделение, 86-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., подадена чрез адв. Л. Д., срещу Решение № 115Х/07.04.2026 г. на интервюиращия орган на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № КП-01-810 от 19.03.2026 г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.85,ал.3 от ЗУБ.